

Analysis of Grammatical Representation in Fundamental Textbooks of Korean; A Case Study of the Textbook Used for Thai Undergraduate Students

Kanchana Sahaviriya*

M.A. (Teaching Korean as a Second Foreign Language), Assistant Professor
Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Prince of Songkla University, Pattani Campus

Samawadee Kunghae

Ph.D. (Korean Studies (Teaching Korean as a Foreign Language), Lecturer
Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Prince of Songkla University, Pattani Campus

*Corresponding Author: kanchana.ia@psu.ac.th

Received: August 2, 2020 **Revised:** November 11, 2020 **Accepted:** December 16, 2020

Abstract

This study attempts to analyze the grammatical representation in Korean fundamental textbooks of Thai undergraduate students in terms of curriculum, content, composition of the content, description, and representation of Korean grammar, examples, and exercises. For this purpose, the data were collected from 16 Korean fundamental textbooks which were used for teaching Korean grammar at the colleges and the document analysis was employed to explore the grammar occurring in the textbooks, from which the following conclusion can be drawn. First, the study reveals that the curriculum and contents are consistent with the textbooks, while the duration of teaching does not match what is identified in the curriculum. Second, in terms of the textbooks' composition, grammar contents are served the purposes of courses and suitable for learners. Two patterns of grammar representation are found. (1) The textbook directly represents the meanings, grammar rules, and grammar specifications. (2) Only sentence examples are provided to guide instructors and learners to explore the meaning, grammar rules, and specifications by themselves. Third, there are two patterns of explanation and representation of grammar. (1) The selected data are English – Korean bilingual textbooks. (2) The description and the meanings are represented through sentence examples. Fourth, two strategies representing sentence examples are found (i.e. single sentence example and sentence example as a part of the conversation). Fifth, practice exercises are not various. The textbooks require learners to construct their conversations based on the grammar they have learned. Besides, the grammatical structure is mostly focused rather on the integration of grammar.

Keywords: Grammar, Fundamental Textbooks of Korean, Thai Undergraduate Students

ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะการนำเสนอไวยากรณ์ที่ปรากฏ ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานสำหรับ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

กาญจนา สหะวีริยะ*

M.A. (Teaching Korean as a Second Foreign Language), ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ชมาวดี กิ่งแอ

Ph.D. (Korean Studies (Teaching Korean as a Foreign Language), อาจารย์
ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
*ผู้ประสานงาน: kanchana.ia@psu.ac.th

วันรับบทความ: 2 สิงหาคม 2563 วันแก้ไขบทความ: 11 พฤศจิกายน 2563 วันตอบรับบทความ: 16 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การนำเสนอไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ในด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา ส่วนประกอบของเนื้อหา วิธีการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ การยกตัวอย่างประโยค และการสร้างแบบฝึกหัด กลุ่มตัวอย่างคือหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานที่ใช้ประกอบการสอนไวยากรณ์ภาษาเกาหลี จำนวน 16 เล่ม ใช้วิธีวิเคราะห์เอกสาร (Documents analysis approach) ตามเกณฑ์การวิเคราะห์ไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือ ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน แต่ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร 2) ด้านส่วนประกอบของหนังสือมีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน เนื้อหาไวยากรณ์ตรงตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา โดยวิธีการถ่ายทอดเนื้อหาไวยากรณ์มี 2 รูปแบบ คือ (1) นำเสนอความหมาย กฎการใช้ และข้อกำหนดการใช้ไวยากรณ์ และ (2) นำเสนอเฉพาะรูปประโยคโดยให้ศึกษาความหมาย กฎการใช้ และข้อกำหนดจากตัวอย่างประโยค 3) ด้านวิธีการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ มี 2 รูปแบบ คือ (1) นำเสนอคำอธิบายและความหมาย วิธีการใช้ และข้อกำหนดไวยากรณ์เป็นภาษาอังกฤษกับภาษาเกาหลี และ (2) นำเสนอคำอธิบายและความหมายจากตัวอย่างประโยค 4) ด้านการนำเสนอตัวอย่างประโยคมี 2 ลักษณะ คือ (1) การนำเสนอที่ละประโยค และ (2) นำเสนอเป็นบทสนทนา 5) ด้านแบบฝึกหัด ยังไม่มีความหลากหลาย เป็นแบบฝึกหัดที่ฝึกให้สร้างบทสนทนาจากไวยากรณ์ที่เรียน เน้นการฝึกให้จำการใช้โครงสร้างไวยากรณ์มากกว่าการประยุกต์ใช้ไวยากรณ์

คำสำคัญ : ไวยากรณ์ หนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

บทนำ

หลักไวยากรณ์มีหน้าที่ในการสร้างมาตรฐานของภาษา และเป็นเครื่องมือในการสร้างประโยค ถ้าไม่มีการศึกษาไวยากรณ์ ก็ไม่สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของภาษานั้น ๆ ได้ และทำให้ใช้ภาษานั้นไม่ถูกต้อง จนกลายเป็นสิ่งที่แก้ไขยาก (Fossilization) (Min, 2002) เช่นเดียวกับไวยากรณ์ภาษาไทยและภาษาเกาหลีที่มีความแตกต่างกันมาก กล่าวคือภาษาไทยมีลักษณะเป็นคำโดด (Isolating Language) คำไทยแต่ละคำมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเองสามารถใช้ได้อย่างอิสระโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปศัพท์ ซึ่งต่างกับภาษาเกาหลีที่จัดอยู่ในตระกูลอูรัล-อัลไตอิก (Ural-Altai Language) มีลักษณะเป็นคำติดต่อกันที่มีการเติมวิภัติปัจจัย (Agglutinative Language) (Wongthanasen, 2009) หมายถึง ภาษาที่มีการสร้างคำหรือการแสดงความสัมพันธ์ของไวยากรณ์ โดยการรวบรวมหน่วยของไวยากรณ์ ดังนั้น การศึกษาไวยากรณ์จึงมีความสำคัญกับผู้เรียนชาวไทยอย่างเห็นได้ชัด เพราะเนื่องจากลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ของทั้งสองภาษามีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การนำเสนอไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ในด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา ส่วนประกอบของเนื้อหา วิธีการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์การยกตัวอย่างประโยค และการสร้างแบบฝึกหัด

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. สถานการณ์การศึกษาไวยากรณ์ภาษาเกาหลีระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

การศึกษาไวยากรณ์ภาษาเกาหลี หมายถึง การศึกษาส่วนประกอบของไวยากรณ์ การออกเสียง รูปแบบ ความหมาย และหน้าที่หรือกฎเกณฑ์โดยการใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย และเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไวยากรณ์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและ

เหมาะสม (Sahaviriya and Kanghae, 2019) โดอกซุน (Do, 2006) กล่าวว่า เหตุผลที่นักศึกษาไทยคิดว่าไวยากรณ์ภาษาเกาหลียาก เพราะไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่คล้ายกันทั้งด้านความหมายและโครงสร้างมีจำนวนมากซึ่งปัจจัยสำคัญที่เป็นข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาเกาหลี คือ การขาดแคลนหนังสือไวยากรณ์ภาษาเกาหลี เช่นเดียวกับ ชงยองซุก (Song, 2010) กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการศึกษาภาษาเกาหลี คือ การศึกษาไวยากรณ์ภาษาเกาหลีและหนังสือภาษาเกาหลีที่ผลิตในประเทศเกาหลีไม่เหมาะกับการใช้สอนนักศึกษาไทยควรริบพัฒนาหนังสือไวยากรณ์เป็นการเร่งด่วน ส่วน Khongpheng (2012) กล่าวว่า ปัจจุบันหนังสือเรียนภาษาเกาหลีที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้เรียนเป็นแบบเรียนที่ใช้กับผู้เรียนภาษาเกาหลีในสถาบันกวตริชา ณ ประเทศเกาหลีได้ และใช้กับนักศึกษาที่เรียนวิชาพื้นฐานภาษาเกาหลีในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยซึ่งเป็นแบบเรียนที่ไม่เหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน ทั้งนี้ Intrarat (2016) กล่าวว่า ปัจจุบันแบบเรียนที่นักเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทยใช้ประกอบการเรียนไม่เหมาะกับอายุของผู้เรียนและหลักสูตรของสถาบันการศึกษาที่ใช้พัฒนาหนังสือภาษาเกาหลีแตกต่างกับหลักสูตรแกนกลางสาขาภาษาเกาหลีในประเทศไทย

กล่าวโดยสรุป การศึกษาไวยากรณ์เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในการศึกษาภาษาเกาหลีของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ทั้งนี้ ยังไม่มีหนังสือไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่เหมาะสมกับนักศึกษาไทยอย่างแท้จริง มีนักวิชาการชาวเกาหลีได้หลายท่านพยายามศึกษาแนวทางการพัฒนาหนังสือไวยากรณ์ภาษาเกาหลี แต่สำหรับประเทศไทยส่วนใหญ่มุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาหนังสือภาษาเกาหลีเพื่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาการนำเสนอไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยเพื่อทำให้ทราบถึงลักษณะการปรากฏของไวยากรณ์ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา

หนังสือเรียนไวยากรณ์ภาษาเกาหลีสำหรับนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

2. เกณฑ์การกำหนดไวยากรณ์ภาษาเกาหลีสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

การศึกษาการกำหนดไวยากรณ์ภาษาเกาหลีให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในแต่ละระดับของนักศึกษาไทย ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเกณฑ์การแบ่งระดับการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK) เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่เหมาะสมกับนักศึกษาไทย เพราะการสอบ TOPIK มีการแบ่ง

ระดับความยากง่ายของคำศัพท์ และเนื้อหาไวยากรณ์ไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ การสอบ TOPIK เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับนักเรียนและนักศึกษาไทย เพราะหากต้องการศึกษาต่อที่ประเทศเกาหลีใต้หรือทำงานในบริษัทเกาหลีที่อยู่ในประเทศไทย จำเป็นต้องผ่านการสอบ TOPIK ระดับ 4 ขึ้นไป จึงกล่าวได้ว่า ไวยากรณ์ที่ปรากฏในการสอบ TOPIK เป็นไวยากรณ์ที่นักศึกษาไทยต้องศึกษา ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้ จึงนำเกณฑ์การสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK) มาใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดไวยากรณ์ของหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขึ้นพื้นฐาน ซึ่งปรากฏดังต่อไปนี้

ตาราง 1

การอธิบายเกณฑ์การประเมินการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK)

ระดับ	เนื้อหา
ระดับ 1	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถใช้คำศัพท์พื้นฐานที่จำเป็นและเข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำตัวเอง การซื้อของ การสั่งอาหาร - สามารถสร้างประโยคพื้นฐานอย่างง่ายด้วยไวยากรณ์และคำศัพท์พื้นฐานประมาณ 800 คำ - สามารถเข้าใจและสร้างประโยคพื้นฐานที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน
ระดับ 2	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถใช้คำศัพท์ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับการโทรศัพท์ การขอความช่วยเหลือ และการใช้สาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น การใช้บริการที่ทำการไปรษณีย์ และการใช้บริการที่ธนาคาร เป็นต้น - สามารถสร้างประโยคด้วยคำศัพท์พื้นฐานประมาณ 1,500-2,000 คำ - สามารถเข้าใจและจำแนกการใช้ภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
ระดับ 3	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถใช้คำศัพท์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมและคำศัพท์เกี่ยวกับการใช้สาธารณูปโภคที่หลากหลาย - สามารถเข้าใจข้อมูลและนำไปสร้างประโยคเกี่ยวกับการดำรงชีวิตในสังคม - สามารถเข้าใจและจำแนกการใช้ภาษาพูดกับภาษาเขียน
ระดับ 4	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถใช้คำศัพท์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคม การใช้สาธารณูปโภค และการปฏิบัติหน้าที่ทั่วไป - สามารถเข้าใจเนื้อหาในข่าวหรือหนังสือพิมพ์ รวมถึงสามารถใช้ข้อมูลด้านสังคมในการเปรียบเทียบอย่างคล่องแคล่ว - สามารถเข้าใจและสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับสังคมวัฒนธรรม และสำนวนเกาหลี
ระดับ 5	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถใช้คำศัพท์ที่จำเป็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือการวิจัยในสาขาเฉพาะ - สามารถเข้าใจและใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในการสื่อสาร - สามารถเข้าใจและจำแนกเนื้อหาที่เป็นภาษาพูดกับภาษาเขียน หรือภาษาที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับ	เนื้อหา
ระดับ 6	- สามารถใช้คำศัพท์ที่จำเป็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือการวิจัยในสาขาเฉพาะในการเปรียบเทียบอย่างคล่องแคล่ว - สามารถเข้าใจและใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในการสื่อสารโดยที่ไม่สร้างความลำบากต่อระดับความสามารถของเจ้าของภาษานั้น ๆ หรือไม่สร้างความยากลำบากต่อการสื่อความหมาย

3. เกณฑ์การวิเคราะห์ไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน*

3.1 เกณฑ์การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาและเนื้อหารายวิชา ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของหลักสูตร[†] 2) การวิเคราะห์เนื้อหาวิชาที่ปรากฏในหลักสูตร[‡] 3) การวิเคราะห์กลุ่มผู้เรียน[§]

3.2 เกณฑ์การวิเคราะห์ส่วนประกอบของเนื้อหาในหนังสือ ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2) การวิเคราะห์เนื้อหากับความเหมาะสมของกลุ่มผู้เรียน 3) การวิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหาไวยากรณ์ที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน 4) การวิเคราะห์วิธีการถ่ายทอดเนื้อหาสู่ผู้เรียน

3.3 เกณฑ์การวิเคราะห์วิธีการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ในหนังสือ ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอไวยากรณ์ 2) การวิเคราะห์การนำเสนอลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ 3) การวิเคราะห์การนำเสนอความหมายของไวยากรณ์ 4) การวิเคราะห์การนำเสนอการสื่อความหมายของไวยากรณ์ 5) การวิเคราะห์วิธีการนำเสนอกฎการใช้ไวยากรณ์ 6) การวิเคราะห์การเปรียบเทียบลักษณะโครงสร้าง ความหมาย และความสามารถในการสื่อความหมายของไวยากรณ์

* อ้างอิงจากงานวิจัยของ ลีฮยอกยง (Lee, 2009), คังซึงฮยย (Kang, 2010), Cunings worth (1995), ซองจงฮัก (Seo, 2001) ลีแฮยง (Lee, 2001) คังฮยอนฮวา (Kang, 2006) ลีมีฮย (Lee, 2005) โดอกซุน (Do, 2006), มินฮยอนซิก (Min, 2005) และลีแฮยง (Lee, 2006)

3.4 เกณฑ์การวิเคราะห์ การยกตัวอย่างประโยคและการสร้างแบบฝึกหัดในหนังสือ ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอตัวอย่างประโยค 2) การวิเคราะห์ลักษณะของตัวอย่างประโยค 3) การวิเคราะห์ความเหมาะสมของการเลือกใช้คำศัพท์กับระดับความสามารถของผู้เรียน 4) การวิเคราะห์ความเหมาะสมของการสื่อความหมายไวยากรณ์ที่ปรากฏในตัวอย่างประโยค 5) การวิเคราะห์ความเหมาะสมของการใช้ตัวอย่างประโยคกับไวยากรณ์ 6) การวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอแบบฝึกหัด 7) การวิเคราะห์ลักษณะของการนำเสนอแบบฝึกหัด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาเกาหลี ในรายวิชาพื้นฐานภาษาเกาหลีสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยปัจจุบันสถาบันที่จัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีเป็นวิชาเอกมีทั้งหมด 12 สถาบัน (Sahaviriya & Kanghae, 2019) ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกศึกษาหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคหลักของประเทศไทย และเป็นมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการจัดสอบวัด

[†] เพื่อศึกษาจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของการจัดการเรียนของรายวิชาพื้นฐานภาษาเกาหลี

[‡] เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาวิชา และเทคนิคในการใช้ประกอบการเรียนการสอน

[§] เพื่อศึกษาระดับความสามารถของกลุ่มผู้เรียน และกำหนดเนื้อหาในหนังสือให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

ระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK) ซึ่งมีทั้งหมด 4 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2

รายชื่อมหาวิทยาลัยและรายชื่อหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน**

ชื่อมหาวิทยาลัย	ชื่อหนังสือเรียนภาษาเกาหลี	จำนวนเล่ม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	재미있는 한국어 1-3/ 고려대학교	3 เล่ม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	한국어 1-3/ 서울대학교	3 เล่ม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	서강 한국어 1A,B-3A,B/ 서강대학교	6 เล่ม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	한국어 문법 1-4/ 경희대학교	4 เล่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เกณฑ์การแบ่งระดับของการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK)

2.2 เกณฑ์การวิเคราะห์ไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.1 ศึกษาเกณฑ์การแบ่งระดับของการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK) เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การกำหนดไวยากรณ์ในแต่ละระดับให้เหมาะสมมีขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ศึกษาเกณฑ์การแบ่งระดับของการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK)

3.1.2 วิเคราะห์และจำแนกไวยากรณ์ที่ปรากฏในข้อสอบวัดระดับความสามารถ

ทางภาษาเกาหลี (TOPIK) ในระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูงอย่างชัดเจน

3.1.3 กำหนดไวยากรณ์ที่ปรากฏในระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง

3.2 ศึกษาการปรากฏของไวยากรณ์ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้เปรียบเทียบกับเกณฑ์การกำหนดของไวยากรณ์ในข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK)

3.3 การกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้ คือ

3.3.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการแนวคิดเอกสาร และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการพัฒนานักเรียนหนังสือไวยากรณ์ภาษาเกาหลี เพื่อนำมากำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานให้เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทยในหัวข้อดังต่อไปนี้

** เนื่องจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้อยู่ในช่วงปรับปรุงหลักสูตรของหลายมหาวิทยาลัย ซึ่งบางมหาวิทยาลัยปรับปรุงทั้งหลักสูตร และหนังสือแบบเรียนที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ปรับปรุงหลักสูตร และกำลังดำเนินการศึกษาด้วยหลักสูตรฉบับปรับปรุง ประจำปี 2559 และ 2560 (ข้อมูล ณ วันที่ 15 มกราคม 2562)ตามลำดับตั้งนั้นปัจจุบันจึงยังไม่มีนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่ได้อ่านรายวิชาพื้นฐานภาษาเกาหลีครบทุกรายวิชาตามที่หลักสูตรกำหนด ดังนั้น การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จึงเลือกศึกษาหลักสูตรปรับปรุงฉบับปี 2554 ของมหาวิทยาลัย

สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และศึกษาหลักสูตรฉบับปรับปรุงปี 2555 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และได้ข้อมูลครบตามที่กำหนดไว้ แต่สำหรับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมหาสารคามและมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เลือกศึกษาหลักสูตรฉบับปรับปรุงปี 2561 เพราะแม้เป็นหลักสูตรฉบับปรับปรุง แต่ทั้ง 2 มหาวิทยาลัยยังคงใช้หนังสือประกอบการจัดการเรียนการสอนเล่มเดิม จึงไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาและสามารถทราบข้อมูลหลักสูตรที่เป็นปัจจุบันได้

1) หลักสูตรการศึกษาและเนื้อหา
รายวิชา

- 2) ส่วนประกอบของเนื้อหาในหนังสือ
- 3) วิธีการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์
- 4) การยกตัวอย่างประโยคและการ
สร้างแบบฝึกหัดในหนังสือ

3.3.2 กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์
ไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลี
ชั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษาไทย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ศึกษาลักษณะและจำแนก
ไวยากรณ์ที่ปรากฏในข้อสอบวัดระดับความสามารถ
ทางภาษาเกาหลี (TOPIK) ครั้งที่ 21 – 27⁺⁺ เพื่อ
นำไปเป็นเกณฑ์กำหนดไวยากรณ์ในแต่ละระดับให้
เหมาะสม

4.2 ศึกษาการปรากฏไวยากรณ์ใน
หนังสือเรียนภาษาเกาหลีชั้นพื้นฐานแล้วนำมา
เปรียบเทียบกับเกณฑ์การกำหนดของไวยากรณ์ใน
ข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี
(TOPIK) เพื่อกำหนดไวยากรณ์ในแต่ละระดับสำหรับ
นักศึกษาไทย

4.3 ศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาเกาหลี และเนื้อหารายวิชาของ
มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่เปิดสอนภาษาเกาหลี
เป็นวิชาเอก เพื่อให้ทราบหลักการ จุดมุ่งหมาย และ
โครงสร้างของหลักสูตรและสอดคล้องกับการนำ
ไปจัดโครงสร้างของหนังสือไวยากรณ์ภาษาเกาหลี
พื้นฐาน

4.4 ศึกษาวิเคราะห์ไวยากรณ์ที่ปรากฏ
ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีชั้นพื้นฐานด้วยเกณฑ์
การวิเคราะห์ไวยากรณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 นำไวยากรณ์ที่กำหนดด้วยเกณฑ์
การสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี
(TOPIK) มาเปรียบเทียบกับการปรากฏของ
ไวยากรณ์ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีชั้นพื้นฐาน
แล้วกำหนดไวยากรณ์ภาษาเกาหลีในแต่ละระดับให้
เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาไทย

5.2 นำข้อมูลที่ได้จากการกำหนด
ไวยากรณ์ภาษาเกาหลีมาวิเคราะห์กับเกณฑ์การ
วิเคราะห์ไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษา
เกาหลีชั้นพื้นฐาน

ผลการวิจัย

1. หลักสูตรการศึกษาและเนื้อหา รายวิชา

จากการพิจารณาหลักสูตรการสอนและ
เนื้อหาวิชาทำให้ทราบว่าทั้ง 13 มหาวิทยาลัย
มีการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานภาษาเกาหลี
เป็นรายวิชาบังคับ แต่ลักษณะรายวิชาแตกต่างกัน
คือ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานีจัดการเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาเกาหลี
4 รายวิชา คือ วิชาภาษาเกาหลี 1 - 4 เช่นเดียวกับ
มหาวิทยาลัยศิลปากรที่จัดการเรียนการสอนวิชา
ภาษาเกาหลีเบื้องต้น 1 - 4 และกำหนดให้ศึกษา
รายวิชาทั้ง 4 ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 โดย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
กำหนดให้ศึกษาวิชาพื้นฐานภาษาเกาหลี 1 - 4
จำนวน 3(3-0-6) หน่วยกิต ต่อ 1 รายวิชา⁺⁺ แต่
มหาวิทยาลัยศิลปากรกำหนดให้มีจำนวน 3(2-2-5)
หน่วยกิต ต่อ 1 รายวิชา

⁺⁺ เนื่องจากข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี
ครั้งที่ 21-27 มีเกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถทางภาษา
เกาหลีที่ชัดเจน กล่าวคือ มีการจำแนกระดับความสามารถ
ทางภาษาเกาหลียกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต้น ระดับกลาง
และระดับสูง โดยในแต่ละระดับประกอบด้วย การทดสอบ
คำศัพท์และไวยากรณ์ การทดสอบการฟัง การทดสอบการ
อ่าน และการทดสอบการเขียน ทำให้สามารถกำหนด
ไวยากรณ์ในแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน จึงเหมาะต่อการ
นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความสำคัญและการปรากฏของ

เนื้อหาไวยากรณ์ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีเพื่อกำหนดให้
เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษาไทย

⁺⁺ จำนวน 3(3-0-6) หน่วยกิต ต่อ 1 รายวิชา หมายถึง โดย
เรียนเฉพาะทฤษฎีสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง และนำความรู้ที่ได้
จากห้องเรียนไปปฏิบัติด้วยตนเอง รวมใช้เวลาภาคการศึกษา
ละ 45 ชั่วโมง และจำนวน 3(2-2-5) หน่วยกิต ต่อ 1 รายวิชา
หมายถึง ศึกษาทฤษฎีจำนวน 2 ชั่วโมงและปฏิบัติจำนวน 2
ชั่วโมงไปพร้อมกัน รวมใช้เวลาภาคการศึกษาละ 60 ชั่วโมง

มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุตรดิตถ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้าน- สมเด็จเจ้าพระยาจัดการเรียนการสอนรายวิชา พื้นฐานภาษาเกาหลีทั้งหมด 6 รายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาเกาหลี 1 - 6 เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ที่จัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน ภาษาเกาหลี 6 รายวิชา ได้แก่ ภาษาเกาหลีเพื่อการ สื่อสาร 1-6 ส่วนมหาวิทยาลัยมหาสารคามกำหนดให้ ศึกษารายวิชาพื้นฐานภาษาเกาหลี ดังนี้ คือ ทักษะ ทางภาษาเกาหลีขั้นต้นเพื่อการสื่อสาร 1 - 2 ทักษะ ทางภาษาเกาหลีขั้นกลางเพื่อการสื่อสาร 1 - 2 และ ทักษะทางภาษาเกาหลีขั้นสูงเพื่อการสื่อสาร 1 - 2 โดยแต่ละมหาวิทยาลัยได้กำหนดลักษณะรายวิชา ที่แตกต่างกัน คือ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ กำหนดให้มี หน่วยกิตจำนวน 3(3-0-6) หน่วยกิต ต่อ 1 รายวิชา แต่มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำหนดให้มีหน่วยกิตจำนวน 3(2-2-5) หน่วยกิต ส่วนวิทยาลัยมหาสารคาม กำหนดให้มีจำนวน 2(1-2-3) หน่วยกิต⁵⁵ และให้ ศึกษารายวิชาทั้ง 6 นี้ ในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ภูเก็ต กำหนดให้ศึกษารายวิชาพื้นฐานภาษาเกาหลี จำนวนทั้งสิ้น 8 รายวิชาคือ ภาษาเกาหลี 1 - 8 โดยมีจำนวน 3(2-2-5) หน่วยกิต ต่อ 1 รายวิชา และ กำหนดให้ศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3

2. ส่วนประกอบของเนื้อหาในหนังสือ เรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน

หนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานที่ใช้ในการประกอบการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

⁵⁵ จำนวน 2(1-2-3) หน่วยกิต ต่อ 1 รายวิชา หมายถึง ศึกษา ทฤษฎีจำนวน 1 ชั่วโมง และปฏิบัติจำนวน 2 ชั่วโมง รวมใช้ เวลาภาคการศึกษาละ 45 ชั่วโมง

^{***} มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ใช้หนังสือ “มหาวิทยาลัยโครยอ” มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ (재미있는 한국어 1-3)” “หนังสือมหาวิทยาลัยโซล (한국어 1-3)” “หนังสือมหาวิทยาลัยซอกกัง (서강 한국어 1A,B-3A,B)” และ “หนังสือ มหาวิทยาลัยคยองฮี (한국어 문법 1-4)” จำนวน ทั้งหมด 16 เล่ม^{***} ผลการศึกษาพบว่า หนังสือของแต่ละมหาวิทยาลัยมีการกำหนดจำนวนบทเรียน ที่ต่างกัน คือ “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” กำหนดให้มีจำนวน 15 บทเรียน ต่อ 1 เล่ม ใช้เวลา ในการศึกษาเล่มละ 200 ชั่วโมง ต่อ 1 การวัดระดับ ความสามารถ เช่นเดียวกับ “หนังสือมหาวิทยาลัย โซล” แต่มีจำนวนเล่มละ 30 บทเรียนขึ้นไป ส่วน “หนังสือมหาวิทยาลัยซอกกัง” กำหนดให้มีจำนวน 8 บทเรียนต่อ 1 เล่ม ใช้เวลาในการศึกษาจำนวน 100 ชั่วโมง จึงต้องศึกษาระดับความสามารถละ 2 เล่ม ดังนั้นจำนวนชั่วโมงจึงเท่ากับ 200 ชั่วโมง ต่อ 1 ระดับความสามารถ สำหรับ “หนังสือ มหาวิทยาลัยคยองฮี” เนื่องจากเป็นหนังสือที่ศึกษา ไวยากรณ์โดยเฉพาะจึงมีความแตกต่างของการ กำหนดระยะเวลา และต่อไปจะนำเสนอผลการ วิเคราะห์ส่วนประกอบของเนื้อหาในหนังสือ วิธีการ อธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ การยกตัวอย่าง ประโยคและการสร้างแบบฝึกหัดในหนังสือ ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนประกอบของเนื้อหาสามารถพิจารณา ได้จากสารบัญ เพราะแสดงโครงสร้างเนื้อหาโดย ภาพรวมและเห็นความแตกต่างของหนังสือได้อย่าง ชัดเจน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ คือ

“หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” เน้นให้ ผู้เรียนพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและเข้าใจ โครงสร้างไวยากรณ์ สามารถฝึกฝนทักษะด้านการ สื่อสารได้ด้วยตนเอง โดย “หนังสือ 재미있는 한국어 1” เหมาะกับผู้เรียนที่ยังไม่มีพื้นฐาน และ “หนังสือ 재미있는 한국어 2” เหมาะกับผู้เรียน ที่มีพื้นฐาน และระดับความรู้ด้านภาษาเกาหลีอยู่ใน

ใช้หนังสือ “มหาวิทยาลัยโซล” มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใช้ หนังสือ “มหาวิทยาลัยซอกกัง” และ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ ใช้หนังสือ “มหาวิทยาลัยคยองฮี”

ระดับต้น ส่วน “หนังสือ 재미있는 한국어 3” เหมาะกับผู้เรียนที่มีความรู้อยู่ในระดับกลาง โดยแต่ละเล่มนำเสนอส่วนประกอบของหนังสือตามลำดับ ดังนี้ คือ ชื่อเรื่อง → ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (สมรรถนะ) → กิจกรรม → คำศัพท์ → ไวยากรณ์ → การออกเสียง → วัฒนธรรม ซึ่งการถ่ายทอดเนื้อหาไวยากรณ์ในแต่ละบทเริ่มจากนำเสนอความหมาย กฎการใช้ และข้อกำหนดการใช้ไวยากรณ์

“หนังสือมหาวิทยาลัยโซล” มีวัตถุประสงค์ของการนำเสนอเนื้อหาที่แตกต่างกัน กล่าวคือ “หนังสือ 한국어 1” เหมาะกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาเกาหลีได้ในชีวิตประจำวัน “หนังสือ 한국어 2” เหมาะกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานหรือเคยศึกษาภาษาเกาหลีมากกว่า 200 ชั่วโมง และมุ่งพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แต่ “หนังสือ 한국어 3” เหมาะกับประชาชนทั่วไป มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมและการใช้ชีวิตในสังคมเกาหลี สำหรับการนำเสนอส่วนประกอบของหนังสือในแต่ละบทปรากฏดังนี้ คือ ชื่อเรื่องและสถานการณ์ → ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (สมรรถนะ) → ไวยากรณ์และรูปประโยค → กิจกรรม → คำศัพท์ ซึ่งการถ่ายทอดเนื้อหาไวยากรณ์เน้นให้ศึกษาไวยากรณ์ผ่านตัวอย่างประโยค

“หนังสือมหาวิทยาลัยซอกัง” มีวัตถุประสงค์ของการนำเสนอเนื้อหาคล้ายกับ “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” คือ พัฒนากิจกรรมด้านการสื่อสารเป็นสำคัญ โดย “หนังสือ 서강 한국어 1A,B” เหมาะกับผู้เรียนที่ยังไม่มีพื้นฐาน และ “หนังสือ 서강 한국어 2A,B” เหมาะกับผู้เรียนที่มีพื้นฐาน และระดับความรู้ด้านภาษาเกาหลีอยู่ในระดับต้น ส่วน “หนังสือ 서강 한국어 3A,B” เหมาะกับผู้เรียนที่มีความรู้อยู่ในระดับกลาง โดยแต่ละเล่มนำเสนอส่วนประกอบของหนังสือตามลำดับดังนี้ คือ ชื่อเรื่อง → ไวยากรณ์ → บทสนทนา → ใบงาน

→ การฝึกฟัง-พูด → การฝึกอ่าน-พูด → คำศัพท์ และรูปประโยค → การออกเสียง ซึ่งการนำเสนอไวยากรณ์เน้นให้ศึกษาไวยากรณ์ผ่านตัวอย่างประโยค เช่นเดียวกับวิธีการนำเสนอไวยากรณ์ของ “หนังสือมหาวิทยาลัยโซล”

แต่ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” มีความแตกต่างกับหนังสือของทั้ง 3 สถาบันข้างต้น กล่าวคือ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” เป็นหนังสือที่ใช้ประกอบการสอนไวยากรณ์โดยเฉพาะ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เรียนรู้โครงสร้างภาษาเกาหลีในการนำไปพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร ซึ่ง “หนังสือ 한국어 문법 1” กับ “หนังสือ 한국어 문법 2” เหมาะกับผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต้น และ “หนังสือ 한국어 문법 3” กับ “หนังสือ 한국어 문법 4” เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีความรู้ระดับกลาง ดังนั้นส่วนประกอบของหนังสือจึงมีความแตกต่างกับหนังสือที่ใช้ประกอบการศึกษาภาษาเกาหลีทั่วไป โดยแต่ละเล่มนำเสนอส่วนประกอบของหนังสือตามลำดับดังนี้ คือ ชื่อเรื่อง → ไวยากรณ์ → แบบฝึกหัด

3. การอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน

การกำหนดไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่ใช้เพื่อการศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการวิเคราะห์และเปรียบเทียบไวยากรณ์ที่ปรากฏในข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK) ครั้งที่ 21-27 กับหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานเพื่อกำหนดไวยากรณ์ให้เหมาะกับระดับความสามารถของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย โดยการนำข้อมูลการปรากฏไวยากรณ์มาเปรียบเทียบหาค่าความถี่เพื่อแสดงความสำคัญของไวยากรณ์ (Sahaviriya & Kanghae (2019) พบว่า ไวยากรณ์ที่มีระดับความถี่จำนวน 5 ครั้ง⁺⁺⁺ ที่ปรากฏทั้งในระดับต้นกับระดับกลางและเป็นไวยากรณ์ที่มีความหมายคล้ายกันปรากฏดังนี้ คำวิเศษณ์ คือ ‘안-’ - ‘못-’, คำเชื่อมประโยค ได้แก่ ‘-

⁺⁺⁺ กล่าวคือ มีการปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีของทุกสถาบันและปรากฏในข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK) ครั้งที่ 21-27 แสดงให้เห็นว่า เป็น

ไวยากรณ์ที่จำเป็นและสำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาเกาหลีทุกคนที่จำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษาเกาหลีในระดับสูงขึ้นไป

(으)려고 - ‘-(으)러 가다/오다’, ‘-고’ - ‘-아/어/여서’, ‘-아/어/여서’ - ‘-(으)니까’ และรูปประโยค ได้แก่ ‘-(은)는 것 같다’ - ‘-나 보다(-가 보다)’

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัย จึงเลือกไวยากรณ์เหล่านี้มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพราะนอกจากสามารถศึกษาวิธีการอธิบายความหมาย การยกตัวอย่าง และแบบฝึกหัดของไวยากรณ์แล้วยังสามารถศึกษาวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของไวยากรณ์ ซึ่งจากการพิจารณาลักษณะการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์โดยภาพรวมพบว่า “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” และ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” ได้อธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ด้วยภาษาอังกฤษทั้งหมด แต่ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” มีการนำเสนอคำอธิบายไวยากรณ์เป็นภาษาเกาหลีตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป และเมื่อพิจารณา “หนังสือมหาวิทยาลัยซอกกัง”⁺⁺⁺ และ “หนังสือมหาวิทยาลัยโซล” พบว่ามีการนำเสนอเฉพาะรูปประโยคโดยไม่นำเสนอคำอธิบายใด ๆ นั้น ให้ศึกษาจากประโยคตัวอย่างเป็นหลัก ดังนั้นต่อไปจึงขอนำเสนอการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ใน “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” และ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” ดังนี้

3.1 ‘-안-’ กับ ‘-못-’

จากการพิจารณา “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” กับ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” พบว่าลักษณะการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์มีความคล้ายกัน โดยนำเสนอความหมาย วิธีการใช้เป็นภาษาอังกฤษ แต่ยังคงขาดเนื้อหาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความหมายของไวยากรณ์ และยังไม่ปรากฏการกำหนดชนิดของคำหรือไวยากรณ์ ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ว่า ‘-안-’ และ ‘-못-’ ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ที่สื่อความหมายในเชิงลบ และปรากฏในภาษาพูดได้เหมือนกัน แต่ ‘-안-’ สื่อความหมายในเชิงลบ แปลว่า “ไม่...” ใช้ได้กับทั้งคำกริยาและคำกริยาคุณศัพท์ ส่วน ‘-못-’ สื่อความหมายถึงการ

ไม่มีความสามารถในการกระทำกริยาต่าง ๆ และใช้ได้เฉพาะกับคำกริยาเท่านั้น

3.2 ‘-(으)려고’ กับ ‘-(으)러 가다/오다’

จากการพิจารณา “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” กับ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” พบว่าลักษณะการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์มีความคล้ายกัน โดยนำเสนอความหมาย วิธีการใช้ การเปรียบเทียบความหมายที่เหมือนและต่างกัน แต่ยังไม่ปรากฏการกำหนดประเภทของไวยากรณ์ ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ว่า ‘-(으)려고’ กับ ‘-(으)러 가다/오다’ สื่อความหมายถึงเป้าประสงค์ของประธานในประโยค ประธานในประโยคต้องเป็นคนเดียวกัน และประโยคที่อยู่หน้า ‘-(으)려고’ กับ ‘-(으)러 가다/오다’ ปรากฏได้เฉพาะกาลปัจจุบันเท่านั้น ในด้านความแตกต่าง ‘-(으)려고’ สามารถใช้แทน ‘-(으)러 가다/오다’ ได้ แต่ ‘-(으)러 가다/오다’ ไม่สามารถใช้แทนด้วย ‘-(으)려고’ ได้ เพราะ ‘-(으)러’ ต้องตามหลังด้วยคำกริยา ‘-가다, 오다, 다니다...’ เท่านั้น

3.3 ‘-아/어/여서’ กับ ‘-(으)니까’

จากการพิจารณา “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” กับ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” พบว่าลักษณะการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์มีความคล้ายกัน โดยนำเสนอความหมาย วิธีการใช้ แต่ต่างกันตรงข้อกำหนดการใช้ไวยากรณ์ และไม่ปรากฏการเปรียบเทียบไวยากรณ์ อธิบายแค่ข้อกำหนดการใช้ที่แตกต่างกันเท่านั้น ทั้งนี้ ยังไม่ปรากฏการกำหนดประเภทของไวยากรณ์ ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ว่า ‘-아/어/여서’ กับ ‘-(으)니까’ สื่อความหมายถึงการแสดงเหตุผลของผู้พูด โดย ‘-아/어/여서’ สื่อความหมายถึงเหตุและผลของการกระทำเท่านั้น แต่ ‘-(으)니까’ สื่อความหมายถึงเหตุผลที่มีความจำเป็น ความมุ่งมั่น การให้คำแนะนำ คำสัญญาของผู้พูด ด้านหน้า ‘-아/어/여서’ ปรากฏได้เฉพาะกาลปัจจุบัน แต่ ‘-(으)니까’

⁺⁺⁺ หนังสือเรียนพื้นฐานภาษาเกาหลีของ “มหาวิทยาลัยซอกกัง (서강대학교)” ประกอบด้วย Textbook ที่ใช้ประกอบการเรียนให้แก่นักศึกษาโดยตรงกับหนังสือไวยากรณ์เล่มเล็กที่ใช้

อธิบายเฉพาะไวยากรณ์ ซึ่งหนังสือเล่มนี้ไม่ได้ใช้ประกอบการสอนไวยากรณ์ภาษาเกาหลีโดยตรง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกหนังสือ Textbook มาวิเคราะห์ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

สามารถปรากฏได้ทั้งกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ส่วนด้านหลัง ‘-아/어/여서’ ปรากฏได้เฉพาะ ประโยคบอกเล่า แต่ ‘-(으)니까’ สามารถปรากฏได้ทั้งประโยคบอกเล่า คำสั่ง และชักชวน

3.4 ‘-고’ กับ ‘-아/어/여서’

จากการพิจารณา “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” กับ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” พบว่า ลักษณะการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” นำเสนอเฉพาะความหมายและวิธีการใช้ไวยากรณ์ ‘-고’ ที่สื่อความหมายถึงการคล้อยตามมากกว่า การเรียงลำดับ และมีการนำเสนอเปรียบเทียบของไวยากรณ์ ‘-고’ กับ ‘-아/어/여서’ แต่ไม่มีคำอธิบายที่ชัดเจน มีเพียงแต่ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” เท่านั้น ที่นำเสนอทั้งความหมาย วิธีการใช้ และการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างอย่างชัดเจน ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ว่า ‘-고’ กับ ‘-아/어/여서’ สื่อความหมายถึงการเรียงลำดับใช้กับคำกริยา ประธานในประโยคต้องเป็นคนเดียวกัน และด้านหน้า ‘-고’ กับ ‘-아/어/여서’ ต้องปรากฏด้วยกาลปัจจุบันเท่านั้น แต่การใช้ ‘-고’ เพื่อสื่อความหมายถึงการเรียงลำดับนั้น สถานการณ์ที่ 1 ไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ 2

3.5 ‘-ㄴ/은/는/을/를 것 같다’ กับ ‘-나 보다(가 보다)’

จากการพิจารณา “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” กับ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” พบว่า ลักษณะการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์มีความคล้ายกัน โดยนำเสนอความหมาย วิธีการใช้ และกล่าวถึงความแตกต่างของไวยากรณ์ แต่ยังไม่ปรากฏการเปรียบเทียบไวยากรณ์ การอธิบายส่วนใหญ่ นำเสนอข้อกำหนด และวิธีการใช้เป็นสำคัญ ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ว่า ‘-ㄴ/은/는/을/를 것 같다’ กับ ‘-나 보다(가 보다)’ สื่อความหมายถึงการคาดคะเนของผู้พูดใช้คาดคะเนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน อนาคต และใช้ได้กับคำกริยา คำกริยาคุณศัพท์และคำนาม ด้านหน้าปรากฏกาลอดีต ‘-았/였/였’ เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต ในด้านความ

แตกต่าง ‘-ㄴ/은/는/을/를 것 같다’ สื่อถึงการคาดคะเนที่เกิดจากความคิด ความรู้สึกของผู้พูดเป็นหลัก แต่ ‘-나 보다(가 보다)’ สื่อถึงการคาดคะเนที่ต้องมีหลักฐานชัดเจน เช่น การมองเห็นหรือได้ยิน ทั้งนี้ ‘-ㄴ/은/는/을/를 것 같다’ สามารถสื่อความหมายถึงการแสดงความคิดเห็นที่ตรงข้ามของผู้พูด และการคาดคะเนที่เกิดจากการวิเคราะห์ ประเมินความรู้สึกจากประสบการณ์ของตัวเอง

4. การยกตัวอย่างประโยคในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน

จากการวิเคราะห์การยกตัวอย่างประโยคของ “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” กับ “หนังสือมหาวิทยาลัยซอกกัง” มีลักษณะเหมือนกัน คือนำเสนอตัวอย่างประโยคด้วยวิธีการสร้างเป็นบทสนทนา ตัวอย่างเช่น

가: 이거 영진 씨 양복이에요?

나: 네, 다음 주 졸업식 때 입으려고 샀어요. (재미있는 한국어2, 2009,p.230)

가: 왜 한국어를 배우세요?

나: 친척하고 한국어로 얘기하려고 배워요. (서강 한국어 2A, 2008, p.36)

가: 어디 갔다 왔어요?

나: 저녁에 볼고기를 만들려고 고기 좀 사 왔어요. (재미있는 한국어 2, 2009, p.230)

แต่สำหรับการยกตัวอย่างประโยคของ “หนังสือมหาวิทยาลัยโซล” กับ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” มีลักษณะการยกตัวอย่างประโยคโดยการนำเสนอตัวอย่างประโยคทีละประโยค เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้าง และวิธีการใช้ไวยากรณ์นั้น ๆ เป็นสำคัญ ตัวอย่างประโยคเป็นประโยคที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ตัวอย่างเช่น

- 저녁에 먹으려고 과일을 샀어요. (문법 2, 2014, p.127)

- 이메일을 보내려고 컴퓨터를 샀어요. (문법2, 2014, p.127)

- 내 동생은 역사 공부를 하려고 중국에 갔어요. (한국어2, p.93)

- 뭐 하려고 거기에 갑니까? (한국어2, p.93)

- 친구에게 보내려고 책을 한 권 샀어요. (한국어2, p.93)

กล่าวโดยสรุป การนำเสนอตัวอย่างประโยคในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีมี 2 ลักษณะคือการนำเสนอทีละประโยค และนำเสนอเป็นบทสนทนา มีจุดประสงค์เพื่อทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจโครงสร้าง กฎการใช้ และความหมายของไวยากรณ์ได้ง่ายและสะดวก และคำศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีมีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน เพราะมีการแบ่งระดับหนังสือตามทักษะความ

สามารถของผู้เรียน แต่เมื่อพิจารณาด้านการสื่อความหมายไวยากรณ์ พบว่า การนำเสนอแบบบทสนทนาสามารถสื่อความหมายไวยากรณ์ได้ชัดเจนมากกว่า เพราะสามารถเห็นบริบทการใช้ไวยากรณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

5. แบบฝึกหัดในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน

การวิเคราะห์จุดเด่นของแบบฝึกหัดไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานซึ่งปรากฏในรูปแบบที่แตกต่างกัน ดังนี้

ตาราง 3

รูปแบบของแบบฝึกหัดที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลี

ชื่อมหาวิทยาลัย	แบบฝึกหัด
โครยอ (고려대학교) 재미있는 한국어1 재미있는 한국어2 재미있는 한국어 3	<보기>와 처럼 연습하고, 여러분은 왜 한국어를 배우는지, 왜 한국에 왔는지 친구와 같이 함께 묻고 대답해 보세요. <보기> 가: 왜 한국어를 공부해요? 나: 한국 회사에 취직하려고 한국어를 공부해요. 1) 한국어를 공부하다/한국어 선생님이 되다 2) 한국어를 공부하다/ 한국 대학원에 입학하다
โซล (서울대학교) 한국어 1 한국어 2 한국어 3	연습 1 ① 언어교육원, 오다/한국말, 배우다 가: 왜 언어교육원에 왔어요? 나: 한국말을 배우려고 왔어요. 1) 꽃, 사다/ 친구, 주다 2) 우체국 가다/편지, 부치다 3) 시장, 가다/저녁에 먹을 생선 사다 4) 한국, 오다/ 5) 한국말, 배우다/..... 6) 택시, 타다/..... 7)/
초강 (서강대학교) 서강한국어 1A,1B 서강한국어 2A,2B 서강한국어 3A,3B	문장을 완성해 보세요. 1) 아침에 아침 일찍 일어나려고 방에 일찍 일어나요. 알람 시계를 맞춰요. 2) 한국 친구를 사귀려고 한국 사랑하고 축구해요. 카드를 이용해서 이야기해 보세요. A: 왜 돈을 찾으세요? B: 친구 생일이예요. 그래서 선물을 사려고 돈을 찾아요. A: 누구 생일이예요? B: 옆 반 친구요. 지난 학기에 공부했어요.

ชื่อมหาวิทยาลัย	แบบฝึกหัด
	<div style="text-align: center; margin-bottom: 10px;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block; margin-bottom: 5px;">돈을 찾아요.</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block; margin-bottom: 10px;">빵을 만들었어요.</div> </div> <p>우연히 만나는 사람과 인사하기 (대화 만들기)</p> <p>이리나: 제니 씨, 아침 일찍 웬일이세요?</p> <p>제니: 운동하려고 일찍 왔어요. 이리나 씨는 왜 일찍 오셨어요?</p> <p>이리나: 저는 연습하려고 일찍 왔어요.</p> <p>제니: 그러세요? 그럼, 이따가 교실에서 봐요!</p> <p>이리나: 이따가 만나요!</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 20px;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">운동하다 조깅하다 테니스를 찾다</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">예습하다 이메일을 확인하다 복습하다</div> </div>

มหาวิทยาลัยคยองฮี (경희대학교) 문법 1-4	<p>1. 문장을 완성하십시오.</p> <p>보기: 빌리, 명동, 가다 → 빌리가 명동에 갑니다.</p> <p>1) 리사, 식당, 가다 → _____.</p> <p>2) 호세, 은행, 가다 → _____.</p> <p>2. 대화를 완성하십시오.</p> <p>보기: 가: 주말이에요. 어디에 가요? 나: 명동에 가요.</p> <p>1) 가: 휴일이에요. 어디에 가요? 나: _____ (여의도)</p> <p>2) 가: 점심 시간이에요. 어디에 가요? 나: _____ (식당)</p> <p>3. 빈칸을 채우십시오.</p> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td>동작동사</td> <td></td> <td>-고 싶어요</td> <td>-고 싶습니다</td> </tr> <tr> <td>먹다</td> <td></td> <td>먹고 싶어요</td> <td>먹고 싶습니다</td> </tr> </table> <p>4. 다음 단어들을 가지고 문장을 만들어 보십시오.</p> <p>보기: 친구하고 같이 자전거를 타요.</p> <p>1) 친구 • • 영화를 봐요.</p> <p>2) 부모님 • • 자전거를 타요.</p> <p>5. 알맞은 것을 연결해 보십시오.</p> <p>1) 영화관 • • 일을 해요.</p> <p>2) 회사 • • 영화를 봐요.</p> <p>6. 알맞은 것을 고르십시오.</p> <p>보기: 서울(에/에서) 차가 많습니다.</p> <p>1) 제 방(에)에서 책이 있습니다. 3) 공항 근처(에/에서) 호텔이 있습니다.</p> <p>2) 친구하고 제주도(에/에서) 갑니다. 4) 저는 아파트(에/에서) 삽니다.</p> <p>7. 다음 글을 읽고 알맞은 것을 O 를 하십시오.</p> <p>지난 주말에 저는 친구를 (만나서) 만나고 경복궁에 갔습니다. 경복궁에 사진을 (찍어서, 찍고) 경복궁 근처 식당에 갔습니다.....</p>	동작동사		-고 싶어요	-고 싶습니다	먹다		먹고 싶어요	먹고 싶습니다
동작동사		-고 싶어요	-고 싶습니다						
먹다		먹고 싶어요	먹고 싶습니다						

ชื่อมหาวิทยาลัย	แบบฝึกหัด
	<p>8. 빈칸에 알맞은 것을 넣으십시오. 보기: 빌리와 리사는 친구입니다.</p> <p>1) 어제 시장에서 운동화 _____ 모자를 샀습니다. 2) 지하철역에서 신문 _____ 잡지를 팝니다.</p> <p>9. 다음 이야기를 오른쪽과 같이 고쳐 쓰십시오.</p> <div style="display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 300px;"> <p>저는 토요일에 등산을 가요. 아침 9시에 지하철역 앞에서 친구들을 만나요. 일요일 저녁에는 친구들을 초대해요. 집에서 우리 가족들과 같이 불고기를 먹어요. 이번 주말은 아주 재미있어요.</p> </div> <div style="font-size: 2em; margin: 0 20px;">➔</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 250px;"> <p>저는 토요일에 등산을 갈 거예요.</p> </div> </div> <p>10. 다음과 같이 알맞은 것을 골라 글을 완성하십시오.</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>시간 예약 점심 식사 도착하다 들어가다 일어나다</p> </div> <p>저는 지난 방학에 친구들과 함께 제주도에서 다녀왔습니다. 먼저 여행사에서 비행기 표와 호텔을 예약했습니다. ❶ 예약 후에 빌리와 다니엘에게 여행 일정을 말해 줬습니다. 여행을 가는 날 김포공항에서 만나서 비행기를 탔습니다.....</p> <p>11. 다음 중 틀린 것을 고르십시오.</p> <p>❶ 저는 기숙사에 삽니다. ❷ 방 안이 더우니까 창문을 엽시다. ❸ 주말에 한국 음식을 같이 만들까요? ❹ 제가 전화번호를 아니까 연락하겠습니다.</p> <p>12. 맞으면 O, 틀리면 X 하십시오.</p> <p>1) 하루 종일 비가 내릴 것 같다. () 2) 어릴 때는 놀이터에서 많이 놀다. () 3) 아버지께 바둑을 배워서 둘 줄 안다. ()</p>

จากการพิจารณาแบบฝึกหัดที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลี พบว่า “หนังสือมหาวิทยาลัยโครยอ” กับ “หนังสือมหาวิทยาลัยโซล” มีการนำเสนอแบบฝึกหัดที่คล้ายกัน กล่าวคือเป็นแบบฝึกหัดที่ฝึกให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาจากไวยากรณ์ที่เรียน โดยกำหนดคำศัพท์ที่ต้องใช้อย่างชัดเจน จึงสามารถนำมาสร้างบทสนทนาได้อย่างสะดวก และสามารถป้องกันการใช่วิยากรณ์ผิดพลาดได้ เป็นการฝึกให้จำและใช้โครงสร้างไวยากรณ์มากกว่าการนำไวยากรณ์ไปประยุกต์ใช้ เมื่อเปรียบเทียบกับ การนำเสนอแบบฝึกหัดของ “หนังสือมหาวิทยาลัย

ชอกัง” และ “หนังสือมหาวิทยาลัยคยองฮี” การนำเสนอแบบฝึกหัดของทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีความหลากหลาย และสามารถนำไวยากรณ์ต่าง ๆ ไปใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม

อภิปรายผล

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา
พบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานภาษาเกาหลีในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษาเกาหลีในระดับต้นและกลางของผู้เรียนให้สามารถ

นำไวยากรณ์ภาษาเกาหลีไปประยุกต์เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติไปพร้อมกัน เมื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องของหลักสูตรและเนื้อหารายวิชากับหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน ปรากฏผลดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่มีความสอดคล้องกับหนังสือ คือ มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนให้สามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.2 ระยะเวลาและจำนวนเนื้อหาในหนังสือไม่สอดคล้องกับระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด กล่าวคือ หลักสูตรกำหนดให้แต่ละรายวิชาใช้เวลาในการศึกษาเพียงวิชาละ 45 ชั่วโมง หรือ 60 ชั่วโมง/1 ภาคการศึกษา แต่หนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานแต่ละเล่มต้องใช้เวลาประมาณ 200 ชั่วโมง/1 เล่ม/1 ภาคการศึกษา ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานเรียบเรียงโดยผู้เชี่ยวชาญเกาหลีมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาเกาหลีให้แก่ นักศึกษาต่างชาติ ณ ประเทศเกาหลีได้ทำให้ระยะเวลาและจำนวนเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันกับระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ดังนั้นเพื่อนำผลการศึกษาไปพัฒนาหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาควรคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คือ (1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาวิชาต้องมีความสอดคล้องกัน (2) เนื้อหาวิชาต้องเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน (3) เนื้อหาในหนังสือต้องตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาวิชา (4) จำนวนเนื้อหาวิชาต้องสอดคล้องกับระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษา

2. ด้านส่วนประกอบของเนื้อหาในหนังสือพื้นฐานภาษาเกาหลี พบว่า มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา และเนื้อหาไวยากรณ์สามารถใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่ปรากฏในหลักสูตร แต่วิธีการถ่ายทอดเนื้อหาไวยากรณ์สู่

ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 50 ที่ถ่ายทอดเนื้อหาด้วยการนำเสนอความหมาย กฎการใช้ และข้อกำหนดของการใช้ไวยากรณ์ แต่อีกร้อยละ 50 นำเสนอเฉพาะรูปประโยคโดยให้ผู้สอนและผู้เรียนศึกษาความหมาย กฎการใช้ และข้อกำหนดจากตัวอย่างประโยคด้วยตนเอง ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานเป็นหนังสือที่มีการแบ่งระดับความสามารถไว้อย่างชัดเจนทำให้เหมาะกับความสามารถของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับขงจื๊อ (Seo, 2001) ที่นำเสนอหลักการเผยแพร่หนังสือไวยากรณ์ภาษาเกาหลีว่า (1) หนังสือต้องเหมาะสมกับหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน และ (2) หนังสือควรให้ความสำคัญต่อระดับความสามารถและความต้องการของกลุ่มผู้เรียนเป็นหลัก และสอดคล้องกับ Saeng-Athiwat (2560) ที่กล่าวว่า การสอนไวยากรณ์ผู้สอนต้องนำเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ดังนี้ คือ (1) การนำเสนอ (Presentation) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน (2) การสอนเป็นตอน ๆ และการอธิบาย (Isolation and Explanation) เป็นการเน้นเรื่องส่วนประกอบของไวยากรณ์ ทั้งด้านการออกเสียง รูปแบบ ความหมาย และหน้าที่ หรือกฎเกณฑ์ ในบางชั้นเรียนครูอาจจำเป็นต้องอธิบายแปล หรือทำให้เห็นภาพรวมโดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน (3) การฝึกฝน (Practice) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษาได้อย่างลึกซึ้ง ครูควรจัดให้มีแบบฝึกหัดทั้งที่ให้ทำในชั้นเรียน และที่ให้ทำเป็นการบ้าน ให้มีความหลากหลายครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน (4) การทดสอบ (Test) เป็นการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เรียนไปแล้ว เพื่อทราบผู้เรียนพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด ครูควรปรับปรุงการสอนอย่างไรต่อไป กล่าวโดยสรุป การถ่ายทอดเนื้อหาไวยากรณ์ในหนังสือสู่ผู้เรียนควรคำนึงถึงการศึกษาค้นคว้า กฎการใช้ และข้อกำหนดของไวยากรณ์ ทั้งนี้ ต้องนำเสนออย่างเป็นระบบ ไม่ยากและไม่ทำให้เกิดความเครียด

3. ด้านการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน พบว่า

หนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 50 อธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ด้วยภาษาอังกฤษกับภาษาเกาหลี โดยนำเสนอความหมาย วิธีการใช้ ข้อกำหนดของการใช้ไวยากรณ์ แต่ยังคงขาดเนื้อหาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความหมายที่เหมือนและต่างกัน ทั้งนี้ยังไม่ปรากฏการกำหนดชนิดของคำหรือไวยากรณ์ และอีกร้อยละ 50 ไม่มีการอธิบายและนำเสนอความหมายของไวยากรณ์ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก หนังสือให้ความสำคัญกับกฎการใช้มากกว่าความหมายเฉพาะตัวของไวยากรณ์ ในกรณีที่ไวยากรณ์มีการปรากฏการใช้ที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของโดอกซุน (Do, 2006) พบว่า ปัญหาของหนังสือไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่นักศึกษาไทยใช้ประกอบการเรียนการสอนคือ การขาดการอธิบายเนื้อหาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบไวยากรณ์ระหว่างภาษาเกาหลีกับภาษาไทยและควรให้ความสำคัญกับการอธิบายกฎการใช้ไวยากรณ์ เพราะนักศึกษาไทยมีความต้องการศึกษาไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่สามารถนำมาใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันมากกว่าใช้เพื่อการศึกษาหลักภาษาเกาหลี ดังนั้น เพื่อนำผลการศึกษาไปพัฒนาหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน ด้านการอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ควรคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คือ (1) ควรนำเสนอความหมาย การสื่อความหมาย วิธีการใช้ และข้อกำหนดของไวยากรณ์ด้วยภาษาไทยที่เข้าใจง่าย (2) ควรนำเสนอการเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างกันของไวยากรณ์ระหว่างภาษาเกาหลีกับภาษาไทย และ (3) ควรนำเสนอการอธิบายข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์ภาษาเกาหลี

4. ด้านการนำเสนอตัวอย่างประโยคในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน พบว่า การนำเสนอตัวอย่างประโยคมี 2 รูปแบบ คือ การนำเสนอทีละประโยคและนำเสนอเป็นบทสนทนา ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการนำเสนอตัวอย่างประโยคมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจด้านโครงสร้างและกฎการใช้ไวยากรณ์ให้ง่าย คำศัพท์ที่ปรากฏจึงเหมาะกับระดับความรู้ของผู้เรียน แต่การนำเสนอเป็นบทสนทนาสามารถสื่อความหมายไวยากรณ์ได้ชัดเจนกว่าเพราะสามารถเห็นการ

ประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ในบริบทที่หลากหลายซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคิมจองซุก (Kim, 2002) ที่กล่าวว่า หนังสือควรส่งเสริมให้ใช้ภาษาในการสนทนาอย่างถูกต้อง กล่าวคือ ต้องประกอบด้วยบทสนทนาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจและจำแนกภาษาพูดและภาษาเขียนได้ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้นเพื่อนำผลการศึกษาไปพัฒนาหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน ด้านตัวอย่างประโยคควรคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คือ (1) ตัวอย่างประโยคต้องสามารถสื่อความหมาย เข้าใจวิธีการใช้และข้อกำหนดของไวยากรณ์ได้ง่าย (2) การนำเสนอตัวอย่างประโยคควรนำเสนอทั้งแบบประโยคเดี่ยวและเป็นบทสนทนาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน และ (3) คำศัพท์ที่ปรากฏในตัวอย่างประโยคต้องเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน

5. ด้านแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน พบว่า ร้อยละ 50 ของหนังสือเรียนภาษาเกาหลียังไม่มี ความหลากหลาย ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกหัดเน้นการฝึกให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาจากไวยากรณ์ที่เรียน โดยกำหนดคำศัพท์ที่ต้องใช้ไว้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาได้อย่างสะดวกและสามารถป้องกันการใช้ไวยากรณ์ที่ผิดพลาด เป็นการฝึกให้จำการใช้โครงสร้างไวยากรณ์มากกว่าการประยุกต์ใช้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลีแฮยอง (Lee, 2006) ที่กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกหัดควรให้ความสำคัญกับโครงสร้างประโยคและการใช้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร ดังนั้น เพื่อนำผลการศึกษาไปพัฒนาหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน ด้านแบบฝึกหัดควรคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คือ (1) แบบฝึกหัดจำเป็นต้องประกอบอยู่ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน (2) แบบฝึกหัดต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย ไม่น่าเบื่อ ไม่ควรนำเสนอเพียงรูปแบบเดียวทั้งเล่ม (3) แบบฝึกหัดต้องคำนึงถึงการนำไวยากรณ์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การเรียบเรียงหนังสือไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทยควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่วนประกอบของเนื้อหา การอธิบายและนำเสนอไวยากรณ์ แบบฝึกหัด และตัวอย่างประโยคที่เป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจและสามารถนำไวยากรณ์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

1.2 นักวิชาการชาวไทยสามารถนำผลการศึกษาวินิจฉัยนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมกับผู้เรียนของตนเองให้ดีขึ้น

1.3 นักวิชาการชาวไทยควรร่วมมือกันผลิตหนังสือไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่เหมาะสมกับ

ผู้เรียนชาวไทยอย่างแท้จริงเป็นการเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาภาษาเกาหลีในประเทศไทย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับการกำหนดไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานให้เหมาะสมกับหลักสูตรการศึกษาภาษาเกาหลีในประเทศไทย

2.2 ควรวิจัยเปรียบเทียบเกี่ยวกับการปรากฏของไวยากรณ์ภาษาเกาหลีในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานกับไวยากรณ์ที่ปรากฏในข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK)

2.3 ควรวิจัยเปรียบเทียบการปรากฏของไวยากรณ์ภาษาเกาหลีในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐานจากหลาย ๆ มหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐเกาหลี

References

- Cunnings worth, A. (1995). *Choosing your coursebook*. Oxford: Macmillan Heinemann.
- Do, O. (2006). *A Study of Investigates the Influence of Korean Grammar and Direction of Improvement in Thailand*. Department of Korean Language Education as a Foreign Language. The Graduate School of Education. [Master's thesis, Seoul: Ewha Womans University].
- Kang, H. (2006). An Alternative Korean Grammar Education Method. Korean Language Education Research Institute. *Seoul National University*, 18(0), 31-60.
- Kang, S. (2010). *A study on the actual condition of English-speaking standard Korean textbooks and development plan*. National Institute of the Korean Language.
- Khongpheng, S. (2012). *Development of Korean textbooks for high school students in Thailand*. [Master's thesis, Seoul: Korea University].
- Kim, J. (2002). *Korean syllabus design and textbook composition*, edited by Park Young-soon [The Current State and Tasks of Korean Language Education in the 21st Century], Korean Cultural History.
- Lee, H. (2001). *The Analysis of the Korean Textbook: A Learner - centered Approach*. *The International Association for Korean Language Education*. 12(1) 199-232.
- Lee, H. (2006). *The vocabulary and grammar Learning activities for Korean textbooks*. *Teaching Korean as a Foreign Language*. Korean Language Institute. Yonsei University 31, 25-56.
- Lee, H. (2009). *The improvement for Korean course of study through analyzing a Korean language teaching materials*. Graduate school of Education. [Master's thesis, Seoul: Changwon National University].

- Lee, M. (2005). *A Study of Teaching Korean Grammar: Focused on the speculative expressions*. [Ph.D dissertation. Seoul: Ewha Womans University].
- Intrarat, M. (2016). *A Study of Korean language Curriculum and Coursebook Design for Thailand Secondary School through Coursebooks Analysis*. Department of Korean Studies The Graduate School of International Studies. [Master's thesis, Seoul: Ewha Womans University].
- Min, H. (2002). *Current status and tasks of Korean grammar education as a second language*. New Korean Life, 10(2). National Institute of the Korean Language.
- Min, H. (2005). Urgent Problems of Standardization and Diversification in the Education of Grammar. Korean Language Education Research Institute. *Seoul National University*, 16(0), 125-191.
- Sahaviriya, K. (2016). *A Study on Teaching Method of Korean Guessing Expression for Thai Learners*. Pattani: Prince of Songkla University.
- Sahaviriya, K., Kanghae, S. (2019). *The Study of the Development Approach of the Korean Fundamental Grammars Textbook for Higher education studies in Thailand*. Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus.
- Saeng-Athiwat, K. (2017). *Concepts of English teaching and learning management*. accessible Retrieved from <https://sites.google.com/site/itsmekodkant/khlang-bthkhwam-khxngchan/naewkhidnikarcadkarreinykarsxnphasaxangkvs>
- Seo, J. (2001). *Notice of evaluation standards for Korean language textbooks for foreign learners*. Ulsan Language Collections 15. Ulsan University.
- Song, Y. (2010). *Teaching of Korean Particles Based on the Analysis of Thai Students' Needs of Korean*. Department of Korean Language Education. Graduate School of Education. [Master's thesis, Seoul: Han Nam University].
- Wongthanasen, P. (2009). *Korean language principles*. Educational Technology Department Office of Academic Resources, Prince of Songkla University, Pattani Campus.

Korean textbook

- Korean Language & Culture Center, Institute of Foreign Language Studies, Korea University. (2009). *Fun! Fun! Korean 1*. KYO BO Book Centre.
- Korean Language & Culture Center, Institute of Foreign Language Studies, Korea University. (2009). *Fun! Fun! Korean 2*. KYO BO Book Centre.
- Korean Language & Culture Center, Institute of Foreign Language Studies, Korea University. (2009). *Fun! Fun! Korean 3*. KYO BO Book Centre.
- Korean Language Education Center, Sogang University. (2000). *Sogang Korean 1A*. Hawoo Publishing Inc.
- Korean Language Education Center, Sogang University. (2000). *Sogang Korean 1B*. Hawoo Publishing Inc.

Korean Language Education Center, Sogang University. (2000). *Sogang Korean 2A*. Hawoo Publishing Inc.

Korean Language Education Center, Sogang University. (2000). *Sogang Korean 2B*. Hawoo Publishing Inc.

Korean Language Education Center, Sogang University. (2000). *Sogang Korean 3A*. Hawoo Publishing Inc.

Korean Language Education Center, Sogang University. (2000). *Sogang Korean 3B*. Hawoo Publishing Inc.

Korean Language Education Center. (2009). *Korean 1*. MOONJIN MEDIA.

Korean Language Education Center. (2009). *Korean 2*. MOONJIN MEDIA.

Korean Language Education Center. (2009). *Korean 3*. MOONJIN MEDIA.

Lee, J. Kim, J. Cho, H. Seo, Y. Yun, H. Yun, Y. (2015). *Get It Korean Grammar 1*. Hawoo Publishing Inc.

Lee, J. Kim, J. Cho, H. Seo, Y. Yun, H. Yun, Y. (2015). *Get It Korean Grammar 2*. Hawoo Publishing Inc.

Lee, J. Kim, J. Cho, H. Seo, Y. Yun, H. Yun, Y. (2015). *Get It Korean Grammar 3*. Hawoo Publishing Inc.

Lee, J. Kim, J. Cho, H. Seo, Y. Yun, H. Yun, Y. (2015). *Get It Korean Grammar 4*. Hawoo Publishing Inc.